

Askjær Jørgensen (FP):

Som en service over for tingets medlemmer, efter at jeg nu har hørt debatten dels over husets højtalersystem, dels her i salen, kan jeg meddele, at vi i skatte- og afgiftsudvalget har arbejdet meget med afgiftsforslagene, og det er således, at alle skolebørn, der skal på busrejser til Norge, Sverige, Sydslesvig eller andre steder, i fremtiden skal straffes med en halvtredskroneseddel ekstra. Det er, set både i kulturmæssig relation og i relation til venlighed over for børn, en ting, som jeg synes det er nødvendigt at have med i denne debat.

Forligspartierne ser ud til at stå ene med deres afgiftsbuket, men de samme forligspartier, som har repræsentanter, der er ordførere her, og ministeren, der taler så smukt om, hvad man vil gøre for børnene, vil altså nu give børnene i Danmark, der skal på en busrejse, en ekskursionsrejse til de nordiske lande eller til Sydslesvig, en øretæve i form af en halvtredskroneseddel, hver gang de skal af sted. Således fungerer socialdemokratiet med støtte af CD, kristeligt folkeparti og de radikale. Hjertelig til lykke!

Bundgaard Nielsen (V):

Venstre mener ikke, at de tilbud, der i øjeblikket findes for børn og unge, er så dårlige, at der er brug for en væsentlig udbygning og forbedring af dem, når vi samtidig er nødt til at tage den økonomiske situation her i landet i betragtning. Hvis der skal ske forbedringer, hvad vi ikke vil afvise, må det ske inden for de eksisterende økonomiske bevillinger, altså ved omlægninger og omprioriteringer inden for hele kulturområdet.

Det er ikke det, fru Birte Weiss' forslag om motiveret dagsorden taler om; tværtimod taler det om tilskud, bedre støttemuligheder og øgede statslige bevillinger uden at tale om, at det skal være omlægninger.

Venstre vil behandle dagsordensforslaget i gruppen, og derefter vil vi tage stilling til, hvordan vi vil stemme.

Annelise Gotfredsen (KF):

Jeg kan ganske slutte mig til de synspunkter, der nys er gjort rede for fra venstres ordfører. Vi vil også tage stilling til dagsordenen i gruppen, men som det fremgik af mit første indlæg, mener vi ikke, at det står så dårligt

til med de tilbud, der gives børnene, at der er nogen grund til at give flere og større tilskud på forskellig måde. Dermed være ikke sagt, at vi mener, fordelingen er rigtig. Det er muligt, man kunne omprioritere på nogle områder, og jeg vil da gerne nævne, som jeg gjorde det i mit første indlæg, teatertilbuddet, hvor jeg pegede på gamle dages skolescene, som fru Ingerlise Koefoed nu kun har dårlige minder om.

Nu må fru Ingerlise Koefoed have været et meget fremmeligt barn, når hun har overværet disse forestillinger som 9-10-årig, for det var faktisk forestillinger for de større børn, startende ved ca. 12 år, så det er ikke de 9-10-årige, der har set »Aksel og Valborg« og de andre stykker, vi andre har nydt godt af i den runde.

Men teater ligger også mig på hjerte, og jeg mener, det er væsentligt, at vi kan tilbyde disse skuespillere, som laver gode forestillinger, og som optræder for os, at der også er gode teatergængere. Det får man, når børnene fra ganske små bliver vænnet til godt og rigtigt teater, og da tror jeg meget ofte, at man giver dem stene for brød ved det, man tilbyder dem i øjeblikket.

Jeg er glad for, at ministeren tager afstand fra de hårde ord om idrætten i rapporten, men jeg vil sige, at jeg tror bestemt ikke på, at det er godtgjort nogen steder i rapporten, at der er et særlig stort frafald fra idrætsklubberne, og at det skulle være, fordi der var orden og disciplin, eller hvad man skal kalde det. Der vil altid, når puberteten indtræder, ske en ændring i interesser, og jeg tror ikke, at frafaldet – det er i hvert fald ikke godtgjort – er anderledes for idrætsinteresser, end det er for andre områder, som børn og unge beskæftiger sig med.

Men som sagt kan vi ikke stemme for det af socialdemokratiet stillede dagsordensforslag.

(Kort bemærkning).

Ingerlise Koefoed (SF):

Jeg vil gerne sige til fru Annelise Gotfredsen, at i min, ganske vist fjerne, barndom begyndte vi altså på skolescenen i 4. klasse, og det var faktisk i 4. klasse, jeg så noget af det, jeg nævnte, og da har jeg været 10 år.

Jeg vil også gerne sige, at jeg har da ikke noget imod, at børn ser klassiske stykker og